

РЕШЕНИЕ

№ 1349

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10418** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение от 03.10.2024 г., постановено по административно-наказателно дело № 9473/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 9-ти състав е потвърдил Наказателно постановление № КПК-НП- 133/31.05.2024 г. (НП), издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), с което на С. М. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600.00 (хиляда и шестстотин) лева за административно нарушение по 52, ал.1, т.1 вр. чл.49, ал.1, т.2 вр. чл.115, ал.1 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК).

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от С. М. М., чрез процесуалния представител- адв. Б. Д., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона, допуснати

съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание-чл.348, ал.1, т.1, т. 2 и т.3 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН. Тяхното осъществяване е аргументирано с доводи, че без да анализира представените доказателства съдът едностранчиво и неаргументирано е стигал до извода, че след като С. М. е член на съвета на директорите и представител на държавата за него е налице задължението за подаване на встъпителна декларация съгласно чл. 52, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. Твърди се, че жалбоподателят не притежава качеството на длъжностно лице, заемащо висша държавна длъжност, за да се приеме, че същият има законово задължение за подаване на встъпителна декларация по ЗПК. М. нямал качеството на представител на държавата в „Студентски столове и общежития“ ЕАД, видно от Протокол № 0719-31/14.11.2023 г. на министъра на образованието и науката, упражняващ правата на държавата като едноличен собственик на капитала на „Студентски столове и общежития“ ЕАД, съгласно който касаторът бил назначен като независим член на Съвета на директорите на дружеството по волята на принципала, а останалите двама членове- като представители на държавата. Наложено наказание било явно несправедливо и не съответствало на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по чл. 36 от Наказателния кодекс. Налице били предпоставките за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, жалбоподателят се представява от адв. Д., който поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представява юрк. Ц., която оспорва касационната жалбата по съображенията, изложени в писмения отговор. В същия е заявено и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура, дава заключение, че оспореното решение е неправилно, тъй като жалбоподателят е санкциониран като лице по смисъла на чл.6, ал.1, т.51 от ЗПК- представител на държавата, каквото качество няма, видно от протокола на заседанието на лист 17 от делото.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид

релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че С. М. М. заемал длъжността - член на Съвета на директорите към „Студентски столове и общежития“ ЕАД. На 06.10.2023 г. влязъл в сила ЗПК.

В КПК била извършена проверка на 22.01.2024 г. от служители на Комисията, като след справка в „Публичния регистър“ на КПК е било установено, че до 06.11.2023 г. С. М. М. е следвало да се подаде встъпителна декларация за имущество и интереси. Такава декларация не била подадена в КПК в срока до 06.11.2023 г. на основание чл.52, ал.1, т.1 вр. чл.49, ал.1, т.2 от ЗПК. Не била подадена нито към датата на АУАН, нито към датата на НП.

На 05.02.2024 г. главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК съставил АУАН №КПК-АУАН-ПР-477, в отсъствие на нарушителя, след като е бил поканен. АУАН е връчен на същата дата и е подписан, като са посочени възражения. На 07.02.2024г. в КПК е постъпило и писмено възражение по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН е било издадено и НП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения и АУАН е съставен, а НП-издадено при правилно приложение на относимите към извършеното материалноправни норми. Качеството на жалбоподателя на лице, заемащо публична длъжност по чл.6, ал.1, т.51 от ЗПК е аргументирано единствено с обстоятелството, че жалбоподателят М. е бил назначен в Съвета на директорите в „Студентски столове и общежития“ ЕАД от министъра на образованието.

Решението е валидно и допустимо, но неправилно. Постановено е в противоречие с чл.6, ал.1, т.1- 52 от ЗПК, който лимитативно определя кои лица са

считат за лица, заемащи публични длъжности по смисъла на този закон. Спрямо жалбоподателя в АУАН и в НП е посочено, че същият има качеството на лице, заемащо публична длъжност по смисъла на т.51 от посочената разпоредба, в съответствие с която това са „представителите на държавата или на общините в органите на управление или контрол на търговски дружества с държавно или общинско участие в капитала“.

Жалбоподателят М. е назначен като независим член, а като представители на държавата са били назначени С. П. С. и П. Д. П., видно от Протокол №0719-31/14.11.2023 година от заседание на едноличния собственик на капитала, подписан от министъра на образованието като упражняващ правата на едноличния собственик и писмо с изх.№0370-2/26.01.24 г. на същия орган, приобщени от СРС към доказателствата по делото.

„Студентски столове и общежития“ ЕАД е публично предприятие по смисъла на чл.2, ал.1, т.1 от Закона за публичните предприятия (ЗПП)- търговско дружество с над 50 на сто държавно участие в капитала. ЗПП е специален закон, който регламентира обществените отношения, свързани с начина за определяне и публично оповестяване на държавната политика в областта на публичните предприятия, въвеждането на стандарти за добро корпоративно управление на публичните предприятия, както и задълженията за оповестяване и прозрачност на дейността на публичните предприятия и органите им за управление-чл.1 от с.з. Съгласно чл.21, ал.1-3 и чл.22, ал.1 от ЗПП, всички членове на органите за управление и контрол се избират и назначават след провеждане на конкурс. Условието и редът за провеждане на конкурса се уреждат в правилника за прилагане на закона. Членовете на органите за управление и контрол са лица с разнообразна квалификация и професионален опит, съответстващи на спецификата на осъществяваните от съответното публично предприятие дейности, отговарят на определени критерии по отношение на репутация и почтеност и могат да отделят достатъчно време за изпълнение на възложените им задължения. Всички представители на държавата в органите за управление и контрол на публичните предприятия е необходимо да отговарят на изискванията по ал. 2. Представителят на държавата има същите права, задължения и отговорности като останалите членове на органите за управление и контрол, включително правото да

получава възнаграждение и задължението да не разкрива търговски тайни на публичното предприятие. В съветите на директорите и в надзорните съвети на публичните предприятия независимите членове трябва да са не по-малко от една трета, но не повече от една втора от състава. Разпоредбата на чл.23, л.3 от ЗПП пък дефинитивно определя, че „не са независими членове представителите на държавата в органите за управление и контрол.“

След като по делото е безспорно установено, че министърът на образованието като упражняващ правата на едноличния собственик въз основа на проведена конкурсна процедура е избрал жалбоподателя за независим член в СД на „Студентски столове и общежития“ ЕАД, СРС е следвало да издири приложимите за случая правни норми. Вместо да изпълни законовото си задължение и да даде правилен отговор на въпроса има ли жалбоподателят качеството на представител на държавата в органите на управление или контрол на „Студентски столове и общежития“ ЕАД по смисъла на б, ал.1, т.51 от ЗПК, с едноличен собственик на капитала-държавата, а отгук и адресат ли е на задължението по чл.52, ал.1, т.1 ЗПК, за чието неизпълнение е санкциониран с НП, СРС се е задоволил с простото извършване на разширително тълкуване, което пък и само по себе си е недопустимо-чл.46, ал.3, вр. ал.2 от Закона за нормативните актове.

В заключение по делото е безспорно установено, че жалбоподателят не е заемал публична длъжност по смисъла на чл.6, ал.1, т.51 от ЗПК, поради което не е субект на нарушението, предмет на НП.

С оглед на изложеното, неправилното решение на въззивната инстанция се отменя и вместо него се постановява друго, с което издаденото в противоречие с материалния закон НП се отменя.

С решението разноси не се възлагат, поради липса на искане от правоимащата страна, съобразно изхода на спора, вкл. и на доказателства за тяхното извършване.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл.222, ал.1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение (без номер) от 03.10.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 9473/2024 г. по описа на Софийския районен

съд, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № КПК-НП- 133/31.05.2024 г., издадено от А. С. за председател на Комисията за противодействие на корупцията (съгл. § 7, ал.4 от ПЗР на ЗПК), с което на С. М. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1600.00 (хиляда и шестстотин) лева за нарушение по 52, ал.1, т.1 вр. чл.49, ал.1, т.2 вр. чл.115, ал.1 от ЗПК.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: